

Endelig er det et skridt i den rigtige retning, at muligheden for ægtefællesammenføring med personer, som bor her i Danmark, og som ikke er danske statsborgere, nu kun gives, hvis ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til den samlede tilknytning til et andet land.

Når jeg siger, at det er et skridt i den rigtige retning, så er det jo, fordi vi konservative finder, at familiesammenføring for indvandrere som den absolutte hovedregel kun skal finde sted, hvis familiens samlede tilknytning til Danmark er større end til deres eget hjemland. Det var det, vi foreslog i 1993, og det har vi foreslået her i Folketinget lige siden. Det er også det, der står i det andet forslag, som vi aktuelt behandler.

Lad mig samtidig gøre opmærksom på, at der er en klar uoverensstemmelse, og det er helt specielt til indenrigsministeren, mellem lovteksten i § 9, stk. 10, og så det, der står i lovforslagets bemærkninger. I paragraffen i lovteksten står der, at opholdstilladelse som hovedregel kun kan gives, såfremt ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark mindst svarer til ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land.

Det er ganske klart, men af bemærkningerne på bl.a. side 10 og 11 fremgår det jo, at hvis man har to ægtefæller fra samme land, som begge er statsborgere i dette fremmede land, altså ikke i Danmark, og hvor den ene af disse to ægtefæller aldrig nogen sinde har sat sine ben i Danmark, ikke har nogen tilknytning til Danmark overhovedet, ja, så vil denne ægtefælle alligevel blive familiesammenført med sin ægtefælle her i landet, også selv om vedkommende ægtefælle har en ikke ubetydelig tilknytning til deres fælles fremmede hjemland. Og dette er jo i klar modstrid med lovteksten.

I denne situation er det jo indlysende, at de to ægtefællers samlede tilknytning til deres fælles hjemland er klart større end deres samlede tilknytning til Danmark, og derfor skal de ifølge lovens § 9, stk. 10, have afslag. Alligevel skriver ministeren i bemærkningerne, at de som udgangspunkt vil få opholdstilladelse her i Danmark. Det må opklares, om ministeren i virkeligheden ønsker en ganske anden praksis end den, som ministeren lægger op til i selve lovteksten. Det er naturligvis uacceptabelt.

Sammenfattende kan jeg altså konstatere, at lovforslaget er et lille skridt i den rigtige retning, men at to ud af de tre elementer har nogle mangler, som vi vil forsøge at samle flertal for

at ændre under udvalgsbehandlingen, og som vi i hvert fald vil stille ændringsforslag til.

Samtidig vil jeg fremhæve, at på en række områder, som er af betydning for dansk udlændingepolitik, ønsker regeringen ingen ændringer overhovedet. Det er skuffende, men det er ikke overraskende.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møllers beskrivelse af, hvordan vi tildeler dansk indfødsret var hverken fair, rimelig eller rigtig.

Der blev sagt, at vi rask væk giver statsborgerskab til folk, der ikke kan et ord dansk, og at vi i øvrigt også giver det til folk, der har været udvist i både 5 og 10 år.

Der gives ikke rask væk statsborgerskab til folk, der ikke kan dansk, men der gives det til folk, som typisk har været torturofre, eller til folk, som har en alvorlig sygdom. Hr. Helge Adam Møller ved lige så vel som jeg, at vi i morges i Indfødsretsudvalget gav sådanne dispensationer, og det drejede sig om sådanne folk. Jeg erindrer en, der stort set ikke havde nogen hørelse, og dér er det vel rimelig utopisk at tro, at vedkommende, som i øvrigt oven i købet var en ældre person, har mulighed for at kunne lære et sprog.

Og det dér med udvisningen er jo simpelt hen ikke sandt. I de år, hvor jeg har siddet der, har der været to sager, hvor der havde været tale om udvisning – det er for ganske nylig – og begge disse udvisninger var ophævet meget kort efter, at dommen var faldet, af årsager, som vi ikke har noget med at gøre. Den ene var en psykisk syg person. Så det er ikke rimeligt og rigtigt. Jeg synes, at man skal citere korrekt.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Hr. Helge Adam Møller indledte med at sige, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have en stram og retfærdig udlændingepolitik, og at strammingerne i det, der nu er fremsat af regeringen, ikke er stramme nok. Jeg opfatter ikke de fremlagte ting som stramminger.

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om han er enig med sin gruppefælle hr. Knud Erik Kirkegaards bemærkninger, fra Nordjyske Stiftstidende for den 9. marts, hvor det under overskriften »konservativ humanisme« siges, at de såkaldte de facto-flygtninge formentlig for en stor dels vedkommende er fattigdomsflygt-